Sønderjylland

Staten som Økonom. Fra Omegnen af Graasten skrives til „Flensb. Av.":

Et sørgeligt Skue paa denne Del af Aaret frembyder en Gaard i Kværs. Hele Avlen staar endnu ubjerget paa Marken. Bygningerne brændte for et Aars Tid siden. Ejeren, som er ugift, har været indkaldt siden Krigens Begyndelse. I Sommer havde han fjorten Dages Orlov og naaede da at faa Størstedelen af sin Avl høstet og sat i Stakke; Resten staar endnu paa Roden. Ejeren lider selvfølgelig et betydeligt Tab. Folk undrer sig over, at Myndighederne ikke har taget sig af Sagerne og sørget for at faa Høsten reddet.

Verden, set med tyske Øjne. Haderslevs Borgmester, Hr. Schindelhauer, udtalte i Haderslevs Byraads første Møde i det nye Aar bl. a.:

Vi vil tilegne os Lutehrs Ord om, at selv om Verden var fuld af Djævle, da vil vi ikke frygte. Det er jo næsten, som om Verden var fuld af Djævle med alle de Løgne og alle de Falskherier, som der vartes op med. Det har vi Gud ske Lov ikke behov at ty til. Men naar vi mindes vor Kejsers Ord, at den, der er allieret med Vorherre, han har Overmagten, saa kan vi se Fremtiden roligt i Møde.

Spiritussmuglere. Ca. 30 Spiritussmuglere blev ifl. „Kold. Av." forleden Aften nappet af Tyskerne ved Grænsen og ført til Flensborg. Spiritus'en gik til Centraleinkauf.

Pastor Tiedje død. Tidligere Præst i Øsby, Pastor Theodor Tiedje, der i de senere Aar har boet i Flensborg, er ifl. „Flensborg Avis" død der efter længere Tids tiltagende Svaghed i en Alder af 76 Aar.

Pastor Tiedje var den sidste Præst fra Slesvig, der havde studeret i København. Den afdøde, der stammer fra Ejdersted, tog Studentereksamen fra Ribe Kathedralskole; han har gjort Krigen 1864 med paa dansk Side som Reserveløjtnant, var med ved Dannevirke og Dybbøl og ved Forsvaret under Overgangen til Als. En Gang udmærkede han sig, saa han blev omtalt i Dagsbefalingen. Efter at have bestaaet Eksamen i København, vendte han tilbage til Slesvig.

Haardt ramt. Forleden jordedes paa Bov Kirkegaard Postbud Lorens Petersens Kone fra Krusaa. Konen, der lige var nedkommen med et Barn, blev angreben af Difteritis og ført til Hospitalet i Flensborg, hvor hun efter tre Dages Forløb udaandede, efterladende 5 moderløse Børn, det ældste i en Alder af 8 Aar; den Lille er bleven paa Sygehuset. Det er et haardt Slag for Petersen, der i Begyndelsen af Krigen blev meget haardt kvæstet og siden den Tid er helt arbejdsudygtig og næppe altid formaar at hjælpe sig selv.

Belgierne. Den første Transport af belgiske Karle, Piger og Arbejderfamilier ventes at ville ankomme til Nordslesvig sidst i Januar eller først i Februar, skriver der 11. Jan.

Ikke strike eller drive! Den stedfortrædende kommanderende General i Altona har udstedt følgende Bekendtgørelse:

Arbejdere, som er hjemsendte fra Hæren eller satte tilbage, bliver indkaldt til Militærtjeneste, hvis de uden Afgangsattest og uden at paakalde Forligsudvalget forlader Arbejdet i den Bedrift, for hvilken de er blevet truket tilbage.

Hindenburg-Gaven. Fra Landraaden i Haderslev har „Dannevirke" modtaget Følgende:

Hindenburg-Gaven, der hidtil begrænsede sig til Fedt og Talg, skal nu ogsaa udvides til holdbar Vare (Skinke, Flæsk og holdbar Pølse).

Organisationen forbliver den samme. Mejerierne modtager ogsaa holdbar Vare ligesom ved Fedt til en Enhedspris af 2 Mark 50 Pfenning pr. Pund. Beredvilligheden til at give holdbar Vare kan ligesom ved Andragender om Slagtetilladelse bringes til Udtryk; men enhver Aflevering af Fedt og holdbar Vare er selvfølgelig velkommen, hvad enten Anmeldelsen er sket eller ikke.

Roen i Nordslesvig. Fra alle [illegible] der Budskab om, at den almindelige Nød i Nordslesvig er i stadig Tiltagende, navnlig i Købstæderne, hvor Manglen og Dyrtiden paa Fødemidler gør sig særlig gældende. Man har derfor ment at maatte udvide Hjælpen herfra til Folk, som hidtil ikke har kunnet faa Del i de hidtil indkomne Gaver, der var bestemte til faldne Nordslesvigeres Efterladte.

Der er da truffet den Ordning, at Hovedkomiteen i Haderslev, hvis Formand er fhv. Bankdirektør Jørgen Dahl, medens Hovedarbejdet udføres af Sparekassefuldmægtig Chr Aagaard, fortsætter sin Virksomhed som hidtil, hvorimod den nordslesvigske Kvindeforening, som under Ledelse af Fru Paula Fink i Aabenraa udfolder en velsignelsesrig Virksomhed, ogsaa paa Sygeplejens Omraade, overtager Omsorgen for andre trængende, saa vidt det er muligt. Dette vil udkræve endnu større Midler, men man stoler paa, at det danske Folk ikke vil svigte sine Stamfrænder i Nøden. Vi er jo ene om at hjælpe dem,*) og deres Lidelser er store.

Roskilde i Januar 1917.

H. R. Hiort-Lorenzen.

*) Manden synes ikke at kende til Hjælpen fra Danske og Sønderjyder i Amerika.

Den kristelige Personlighed.

Foredrag af Pastor P. M. Larsen, Marmorkirken, ved Kirkeligt Samfunds Aarsmøde i Hobro.

Den Salme, vi nu sang — „I al sin Glans nu straaler Solen" — hører til paa denne Tid af Aaret, i Skærsommer, ved Pinsetider. Vi har jo nylig holdt Pinse. Pinsen fortæller os, at den Helligaand er, at vi lever ikke i Forventningens, men i Opfyldelsens Tid. Jeg vil tale om den kristelige Personlighed. Den opbygges af Helligaanden, der gør os til nye Mennesker, helliggør og herliggør os. Derved skabes det kristelige Personlighedsliv i os. Det trænger vi til at blive mindet om, ikke mindst i denne Tid, da saa mange er ængstelige og forknytte over, hvad der foregaar paa det kirkelige Omraade.

De spørger, hvordan vi skal kunne trives, og hvad der skal gøres under saadanne Forhold. Nogle finder en Løsning deri, at de ønsker det gamle Evangelium tilpasset efter Nutidens Tankegang, saa det bedre falder sammen med den moderne Opfattelse. Jeg tror ikke, der vil komme noget godt ud af det. I det gamle Evangelium, som det er udtrykt i Troens Ord, er der intet at lægge til eller trække fra. Det er ikke det, der er noget i Vejen med. Hvis der er noget i Vejen, saa er det ikke Evangeliet, der trænges til at blive ændret efter Tiden, men os, der trænger til at blive til nye Mennesker.

Andre mener, at man skal kaste sig ind i særlige Arbejder, at man skal holde Missionsuger, lave mange Møder, stifte Foreninger eller andet af den Art. Men vi har saavist nok af alt det. Den største Kraft ligger i det kristelige Personlighedsliv. Det er det, der er det dybeste og det stærkeste. Jeg tænker ikke hermed paa de store og ledende Personligheder. Dem trænger vi altid til. Vi gør det ogsaa i vore Dage. Nej, jeg tænker paa de mange; særlig tænker jeg paa Hjemmene; det er dem, vi skal have fyldt af kristeligt Personlighedsliv. Der er saa meget, som angriber Hjemmene i vor Tid. Og er der noget, vi trænger til at faa styrket og bevaret, saa er det netop Hjemlivet. Og kan vi faa en kristelig Personligheds-Udvikling til at blomstre i Hjemmene, saa vil det blive til Gavn og til Styrkelse for Slægten som er, og for Slægterne, som kommer.

Hvori bestaar da det kristelige Personlighedsliv? Ja, Paulus skriver et Sted, at vi skal være Sandheden tro i Kærlighed. Det er netop et stærkt og dog mildt og forunderligt klart Udtryk for, hvad kristeligt Personlighedsliv er. Først skal man være Sandheden tro, naar man møder sig selv. Man kan jo møde sig selv. Men man kan ogsaa gaa udenom sig selv. Det er der imidlertid ingen Sandhed i. Den dybeste Nød stammer ikke fra de udvortes Ting og Forhold, som man maaske synes er saa svære at komme igennem. Den dybeste Nød kommer derimod fra ens egen Synd og Skyld. Naar man har faaet sig selv sagt denne Sandhed rigtig tydeligt, gælder det om, at man er Sandheden tro, saa man ikke skyder Spørgsmaalet fra sig og gaar uden om det.

Dernæst maa vi være i Stand til at se, hvor Fristelsen ligger. Den ligger for os alle i Verdsligheden. Det, der er galt, er altid dette, at man søger sin Støtte, sin Glæde og sit Maal i ydre Ting. Det er gruelig, hvor det kan ødelægge et Menneske og gøre et Menneskeliv tomt. Man maa derfor være Sandheden tro, ogsaa paa den Maade, at man forstaar, at man trænger til at vaage og bede for at undgaa at falde for den Fristelse.

Endvidere maa man være Sandheden tro paa den Maade, at man ser det bedste i en selv — Trangen og Længselen efter Gud, som findes paa Bunden af Menneskehjertet. Alt, hvad der vil hæmme denne Trang og Længsel, maa man søge at nedbryde, og alt, hvad der fremmer den, skal man elske og støtte sig til. Derved bliver der virkelig Alvor i et Menneske. Thi det kristelige Personlighedsliv er netop afhængigt af, hvor dybt man tør se ind i sig selv og klargøre for sig selv, hvad man ser.

Men skal det lykkes for os, trænger vi til Sandhedens Aand, Helligaanden. Han kan lære os det, og kun han kan lære os det. Og saa skal vi være Sandheden tro overfor Gud i Bekendelse og Bøn. Vi skal bekende vor Synd, vore Fristelser og vore Fald for Gud. I samme Grad vi gør det, skiller vi os nemlig fra det, der er daarligt. Og vi maa være Sandheden tro overfor Gud gennem Bønnen, saa den kommer til at følge os i det daglige Liv saa Dag til Dag og fra Morgen til Aften. Bønnen maa blive et Udtryk for, at vi er os bevidst, at vi intet kan uden Gud. Vi trænger til at faa Guds Ansigts Lys over Livets mange Smaating.

Vi maa ogsaa være Sandheden tro, naar vi skal ud blandt Mennesker. Vi skal nemlig være saaledes, at vi ikke er til at tage fejl af. Vi maa ikke dølge Aasyn og Navn i vor Egenskab af Kristne. I saa Henseende gælder det om at holde Linierne rene. Man maa kunne mærke paa os, hvis Børn vi er, og hvad det er for en Herre, vi tjener. Der følger ganske vist en Dom med det. Men det skal der ogsaa, nemlig Dommen over alt det uldne og vage, det slappe og sløje i Verden. Det er nemlig det letteste at være slap og sløj, og vi er saa tilbøjelige til at gribe det, vi i Øjeblikket synes er det letteste. Derfor maa vi bekende varmt og levende. Selv om det under Tiden kan synes vanskeligt, ligger der en stor Styrke deri. Men Bekendelsen maa være baaren oppe af Grundalvor og Ydmyghed. Man maa altsaa være Sandheden tro baade udefter, opefter og nedefter.

Endelig hedder det: Sandheden tro i Kærlighed. Det vil sige, at vi ikke maa være Sandheden tro paa en haard og dømmende Maade. Vi skal være forstaaende og deltagende, saa vi kan vinde andres Tillid. Vi skal have den Kærlighed, der tror alt, haaber alt og taaler alt. Vi kan ikke lève uden Tro paa hinanden. Ganske vist kan denne Tro blive forfærdelig skuffet. Og vor Kærlighed maa være af den Art, at vi ikke ser paa de andre som en Slags Missionsobjekter. Vi skal tro paa Mennesker som det, de er, og ikke blot som det, de kan blive. Og vi trænger til en Kærlighed, som bærer og taaler alt. Vi er saa slemme til at blive trætte. Det er det nemmeste, men ikke det bedste. De Mennesker, der kan staa ved Siden af andre og tage Del i deres Byrder, bringer Velsignelse. Vor Kærlighed maa taale alt. Derved bliver den stærk, udretter noget og bringer Velsignelse med sig. Det er ikke de ledende og store Aander, jeg tænker paa, men os Smaafolk, Mennesker i Almindelighed.

Vi trænger til alt. Derfor skal vi bede om alt. Og derfor maa vi have Helligaanden til at opbygge det kristelige Personlighedsliv i os, saa vi kan blive Sandheden tro i Kærlighed. Det gør han ved at gøre Troens Ord levende i vore Hjerter. Derved sætter han Grænsen mellem godt og ondt. Men derfor skal vi ogsaa bede for og med hinanden, at Helligaanden maa være med os og rejse det kirkelige Personlighedsliv i os, saa vi bedre og bedre kan blive Sandheden tro i Kærlighed.

Vidnesbyrdet.

Foredrag af Biskop Chr. Ludwigs ved det kirkelige Møde i Fjerritslev.

Der er en gammel Kirkebøn, som lyder saaledes: „Jeg takker dig, vor Gud og Fader, at du har sat mig til at bære Vidnesbyrd om Jesus Kristus!" Naar kristne Mennesker for Alvor skal bede denne Bøn ud af hele deres inderste Hjerte, maa de ofte spørge sig selv, om de føler det som en stor Glæde og Herlighed, at de er blandt dem, der har faaet Lov at bære Evangeliets Budskab ud til Menneskesjæle. De fleste vil komme langt ned ved et saadant Spørgsmaal, thi deres Liv er ikke saaledes, at de med Jubel og Glæde kan takke Gud, fordi han bruger dem i denne Gerning. Der er saa uendelig meget, som tynger og drager nedad og derved lægger en Hindring i Vejen for den Glæde, der er i at bringe Budskabet om Frelseren ud til andre.

Profeterne i den gamle Pagt blev undertiden brugte af Gud til at gaa ud og fælde Dom over deres egne, Israels Folk. Det var en tung Gang at gaa, og deres Hjerte har sikkert vaandet sig derved. De gik ikke med Jubel, men de gik af Lydighed. Ja, endog Jesus fik det tunge Hverv at forudsige Jerusalems Ødelæggelse, og det var med Sorg og Taarer, han forkyndte dette Budskab. Siden den Tid har Gud ofte sendt Menneskener ud for at tale om den spildte Naade. Man kan kende disse Udsendinge paa, at vel er der Graad i Stemmen, men bagved lyser et Haab.

I disse Dage udtales der stundom Dom over Danmark, fordi man synes at Alvoren mærkes for lidt i Forhold til den tunge Tid, vi oplever. Men det Haab, der skulde lyse bag Dommen, har ikke været til at faa Øje paa. Derfor spørger vi: „Er den Dom, man udtaler, ikke fra Menneskene selv?" Et oprigtigt Menneske kan nemlig ikke gaa den Gang med Jubel, men maa gaa den med Graad.

Der kan slides saa underlig paa den Glæde, der er i at bringe Budskabet om Frelseren ud til Mennesker. Den Friskhed, der kaster Solglans over Gudstjenesten og Altergangen, kan komme paa Afstand. Der er Tider i vort Liv, da Forbindelsen med Gud ikke er saa lige til, da gælder det om at finde tilbage igen.

Den store Glæde er at føle Kristendommen, men som det glade og gode Vidnesbyrd, der ikke maa forveksles med den Lethed og Tungefærddighed, hvormed Mennesker undertiden kan vidne om Gud og tale om de dybeste Ting paa en Maade, der tyder paa, at det er en Ramse, der er lært udenad. Det fremkalder en underlig slov Fornemmelse og tillige en dyb Smerte, naar man hører paa saadanne Talemaader. Det skal koste, hvis Vidnesbyrdet er fra Hjertet. Den aandelige Blufærdighed skal virke som en Bremse paa en Vogn; den standser ikke Kørselen, men hindrer, at den bliver for hurtig.

Blufærdigheden skal sagtne Farten, naar Mennesker er ude, hvor Erfaringen ikke bunder. Der er Hemmeligheder mellem det enkelte Menneske og Gud, som ikke kan eller maa omtales; thi da vil de rige Oplevelser miste noget af Finheden og Glæden.

I Forkyndelsen af Evangeliet kommer ogsaa dette Spørgsmaal frem: Er vor egen Synd og Skrøbelighed ikke saa stor, at den giver os mere end nok? Det skal ikke glemmes eller forties, men tone igennem Vidnesbyrdet, thi kun et Menneske, der har fundet Fred og Naade, kan bringe Vidnesbyrdet frem til andre.

Der er Mennesker, som ofte taler om, hvor svært det er at være Kristen, og hvad der maa døjes og lides for at være et troende Menneske. Men den Tale er ikke sand. Den danske Folkekirke er saa fri, at der er en vid Mark at arbejde paa.

Derimod er det ofte svært for unge Mennesker, naar de møder Modstand i deres Hjem og blandt deres nærmeste. Deres Kristenliv kan derved blive noget af et Martyrium. Mange Forældre sukker dybt over deres Børn, som er borte fra Troen, og Menneskers Ligegyldighed kan være saa stor, at det ser ud, som Arbejdet er forgæves. Men disse Hindringer kan overvindes, naar Kærligheden til Mennesker er stor nok. Haabet maa aldrig opgives, selv om der ikke kan paavises Frugt af Arbejdet.

Det er kun sagt, at vi skal saa, men ingen har lovet os at faa Væksten at se. Hjertemuldet vil Gud selv berede, og Væksten vil han selv kontrolere. Det Vidnesbyrd, der lyder, er fattigt og smaat i Forhold til, hvad der tales om. I Daabspagtens Ord er samlet det evige Livs Fylde — alt det store og herlige, som Gud har givet os. Det er Gud, som bønhører Mennesker, der sukker efter Helligaanden, og det er ham, der lægger Vidnesbyrdet paa Hjerte og Tunge. Saa kan vi bringe Vidnesbyrdet og lægge alt i Guds Haand, og da kan den gamle Kirkebøn bedes.

Hutchinson, Minn.

Vi har haft en ganske haard Vinter med Sne og Snestorme. Vi er mange Danske i Hutchinson og Omegn; vi har to danske lutherske Kirker, den ene betjenes af Pastor L. Henningson, og den forenede lutherske Kirke betjenes af Past. J. Th. Lund, som kom her efter Aarsmødet sidste Sommer. Ja, det var kært at faa Præst igen, da vi jo var uden en temmelig lang Tid. Haaber, at vi maa skønne derpaa, saa vi som en Flok af Guds dyrekøbte Børn maa staa sammen for Guds Riges Fremme, og det skal blive til Velsignelse, og Guds dyrebare Frelsesværk skal ikke være forgæves for os.

Er der ingen Nyheder? spørger maaske nogen. Jo vist har vi Nyt herfra. Mr. Jensen med Familie flyttede hertil fra Nebraska sidste Efteraar, og vi var glade ved at byde dem velkommen. Vi folgte vort gamle Præstehus sidste Efteraar og skal bygge et nyt nu i Foraaret, hvad jeg tror baade Menighederne og Præstefamilien vil blive glade ved. Vi i Byen og St. Mortens Menighed bygger sammen; de har Kirke 4½ Mil Syd for Byen, og der bor mange af vore danske Folk, som ogsaa betjenes af Past. Lund.

Det er nogle af de gamle, som har faaet Hjemlov. Mrs. Niels Madsen, som allerede nævnt af Past. Lund og Past. Beck, og Mrs. Anders Hansen og Mr. Anton Nielson fra St. Mortens Menighed. Og saa har her været Sølvbryllupper i Mængder, ja rigtig Bryllup har her da ogsaa været. Holger Nelson og Dagmer Beck, som har sat Bo i Byen, og Mr. Skov fra Mercer, North Dakota og Ellen Christensen herfra; de bor i Mercer.

Dersom der skulde være nogen af vore danske Folk, som skulde ønske at flytte, saa er her en god og skøn Omegn; jeg har været her omkring i 35 Aar, og i den Tid har vi ikke haft nogen Misvækst, men vi har ikke billigt Land mere. Det koster nemlig fra 100 til 150 Dollars pr. Acre. Hvis nogen forpagter, saa betales fra 3 til 5 Dollars pr. Acre. Vi driver blandet Farming og har to store Mejerier i Byen, Farmers Andels-Meieri, hvor vi kan sælge vor Mælk; de danner Caseen en Slags Lim af skummet Mælk, og saa har vi „The Hutchinson Produce Co." et privat Meieri, hvor de laver „Milk Flour" eller „Condensed Milk", saa vi har god Marked for vore Produkter. Vi har en „Farmers Shipping Association". Vi afsender en 4 eller 5 „Cars of livestock" hver Uge og „Farmers Elevator." Farmarbejdere faar 35 Dollars Maaneden.

I Byen har det ogsaa været godt med Arbejde; der bygges saa mange nye Huse de sidste to Aar, og saa har vi „Tile Factory", som drives af vor Landsmand M. C. Madsen, som giver Arbejde til 30 Mand hele Sommeren. Der blev bygget et nyt ildfast Hotel sidste Sommer af Arthur og John Jørgensen.

Og saa har vi N. S. Nielsen, dansk Urmager, Alfred Sørensen, dansk „Hardware", Alva Schunnemen, dansk „General Store", L. L. Lugeson og Emil Rasmussen, dansk „Grocerie Store", Thomsen Brødrene, Dansk Automobile Forretning, Jensen og Rasmussen, dansk Lejestald, og Jensen, dansk Skomager. Vi har tre Baner til Byen: „Soo Line" kom ind for et Aar siden og skal fortsættes vestpaa til Foraar.

Og saa til Slut: Dansken burde ind i ethvert Hjem i vor Menigheder; thi den bringer baade god og kristelig Læsestof. Vor Menigheds Sekretærs Navn er Bendt Jensen, Hutchinson, Mc Leod Co., Minn.

Venlig Hilsen til Danskerens Redaktion og Læsekreds.

S. T. Simonsen.

STATEMENT OF OWNERSHIP

"Danskeren, a weekly Newspaper published at Blair, Nebr. by Danish Lutheran Publishing House is owned by The United Danish Ev. Luth. Church in America. Editor: A. M. Andersen, business Manager: H. Skov Nielsen. Address of both is Blair, Nebr.

There are no bondholders, mortgages, or other security holders.

H. Skov Nielsen,
Business Manager.
Fr. Claridge, Notary.

Kvittering.r.

Reformationsgaven:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$25860.70
Hampton, Nebr., Jim Erikfen	100.00
Oyens, Iowa, Eskild Haahr	50.00
Marcus, Iowa, Pastor J. Søe og Hustru	100.00
Coulter, Iowa, Jens Hansen	200.00
Blair, Nebr., Jakob Andreasen	50.00
Verona, Nebr., Lars Hansen	100.00
Audubon, Iowa, Ebenezer Mgh., Bertha Jensen $6, Martin Rasmussen og Hustru hv. $5, H. Nielsen $25	41.00
Harlan, Iowa, Johan Nissen	50.00
Sidney, Mont., Pella Mgh., Peter Hendriksen $50, Emma Hendriksen $25	75.00
Indianapolis, Ind., H. Christensen	15.00
Kenmare, N. Dak., Trin. Mgh., Peter Kamp $50, Miss Lillie Kamp $25	75.00
Indianapolis, Ind., Ole Rasmussen	15.00
Jacksonville, Iowa, Geo. Hansen	10.00
Blair, Nebr., Johannes Jensen	500.00
Blair, Nebr., Thomas Christensen	100.00
Luck, Wis., Vor Frelsers Mgh., Hans Andersen	5.00
Tilsammen	$27346.70

Til det ny Maskinhus:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$3548.80
Audubon, Iowa, Ebenezer Mgh., Berthe Jensen	1.00
Easton, Calif., Immanuels Mgh.	35.90
Easton, Calif., Mrs. Emma Lonborg	2.00
Spencer, Iowa, St. Pauli Mgh's Kvindef.	10.00
Sidney, Mich., Immanuels Mgh.	11.00
Hutchinson, Minn., P. O. Nielsen	5.00
Warren, Pa., Salems Mgh.	10.40
Ringsted, Iowa, Jens Henricksen $20, Knud Thomsen $10, H. P. Nelsen $19, Nels P. Larsen, Hans M. Larsen hv. $5, Niels Chr. Christiansen $1.50	60.50
Luck, Wis., Vor Frelser Mgh., M. P. Bille	10.00
Tilsammen	$3694.60

Japanmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$4567.03
White River, S. Dak., Peter A. Petersen og Hustru	5.00
Chicago, Ill., Ebenezer Mgh., De unge til S. Kamejamas Underhold	35.00
St. Paul, Nebr., St. Peters Mgh., ved et Møde af Jens Dixen	24.85
Mason City, Nebr., Zions Mgh., ved et Møde af Jens Dixen	5.95
Easton, Calif., Immanuels Mgh., Mrs. Emma, Lonborg	2.00
Elk Horn, Iowa, Jacob Hansen	2.00
Denmark, Wis., Mrs. N. R. Møen	1.00
Hutchinson, Minn., St. Mortens Mgh., Søren Andersen	1.50
Hutchinson, Minn., (Byen) P. O. Nielsen	5.00
Ringsted, Iowa, H. P. Nelsen	3.00
Tilsammen	$4652.33

Indianermissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$2176.63
Easton, Calif., Immanuels Mgh., Mrs. Emma Lonborg	2.00
Scranton, Iowa, en unævnt	3.75
Elk Horn, Iowa, Jacob Hansen	2.00
Denmark, Wis., Mrs. N. R. Møen	1.00
Hutchinson, Minn., St. Mortens Mgh., Søren Andersen	1.50
Ringsted, Iowa, H. P. Nielsen	3.00
Tilsammen	$2189.88

Indremissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$2355.75
White River, S. Dak., Peter A. Petersen og Hustru	5.00
Elk Horn, Iowa, Jacob Hansen	2.00
Tilsammen	$2362.75

Mormonmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 8	$1637.06
Albert Lea, Minn., Mrs. Jakob Nielsen	1.00
White River, S. Dak., Peter A. Petersen og Hustru	5.00
Fra Danmark modtaget	817.00
Moorhead, Iowa, Bethesda Mgh's Kvindef.	16.00
Elk Horn, Iowa, Jacob Hansen	2.00
Denmark, Wis., Mrs. N. R. Moen	1.00
Hutchinson, Minn., St. Mortens Mgh., Mrs. Hans Jørgensen $1, Soren Andersen $1.50	2.50
Tilsammen	$2481.56

Skolekassen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 9	$3086.68
Luck, Wis., Vor Frelsers Mgh., Rasmus Jensen, H. A. Petersen, H. C. Petersen, M. P. Jensen, Søren Morten, Martin Pagh, C. H. Petersen, Ole Olesen hv. $2, Jacob Jensen $5, M. H. Darum, L. P. Nelsen, Frits Hansen, J. S. Tromburg, Miky Sackey, N. P. Ditlefsen, Emil Petersen, Martin Olesen, Chr. Sackey hv. $1, Mads Bille 50c.	30.50
Greenville, Michigan, St. Pauli Menighed, L. H. Shristoffersen, S. Busk, Pastor W. C. Nielsen, Miss Maren Syndrup, N. J. Rasmussen hv. $2, Miss Alfred Christoffersen, C. Christensen, Clemmen Petersen, Miss Minnie Nielsen hv. $1, M. H. Holme $3, Christian Hansen Viggo Nielsen hv. $1.50, Adolph Nielsen 50c, J. C. Rensman $2.50, Geo. P. Johnsen og Hustru $10	33.00
Potter, Nebr., Paul Mikkelsen	1.00
Tilsammen	$3151.18

Blair, Nebr., d. 1. Marts, 1917.

Med Tak modtaget. Otto Hansen,
Kasf. for „D. fore. d. e. l. Kirke i Amerika."

Husholdningspenge.

I den Tanke, at det maaske kunde virke opmuntrende ogsaa paa andre end mig, tillader jeg mig at hidsætte følgende Uddrag af et Brev, jeg nylig har modtaget:

„— — — I Gaar tog vi fat paa Samfundssagen, og Resultatet blev $287.50 til det nye Maskinhus, og vi venter mere endnu. Der var flere, som ikke var i Kirke, og vi vil give dem alle en Anledning til at skrive paa". Otto Hansen.

Minn. Kreds.

Overskud ved Missionsmøde i Cushing, Wis., $20.55, overskud ved Missionsmøde i Brorson og Summit $23.19, Farmington $10.50, St. Pauli Mgh., Bone Lake $14, Betania Mgh., Gilfilan $10, Fredsminde, Brookville $16.75, Luck, Wis. $6.35, Minneapolis $22.50, fra Tine Ottis, Albert Lea $5.

Paa Kredsens Vegne Tak.

P. Clausen, Kredskasserer, Albert Lea, Minn.